

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

A se minime iracundus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

tri ejus hujus generis aves obtulerit. Apud Hebræos legas, prædixitum ac potentiorum hominum morem fuisse, Columbarum alas gypso illitas in summæ felicitatis signum summis tectis effigere. Hoc Euthymius.

A SE MINIME IRACUNDUS. CAP. X.

Quod vero debilis defectu in Columba paulo ante dicebamus, Ægyptii sacerdotes hominem natura ipsa nequaquam iracundum, qui tamen aliorum perversitate commoveri posset, ostendere cum volebant, Columbam pingebant uropygio furectio: propterea quod eam, uti dictum, vel non habere bilē, vel si habeat, in uropygio esse tradunt auctores veteres. Unde Græci cum mansuetudinem exprimere vellent, *ἡμὴν πλειὰς*, hoc est, *quieta Columba*, dicere consueverant, & *πρῶτος* & *πρῶτος*, eodem significato. Quæ cum porro sit gregalium omnium mansuetissima, judicata est à Mose purissima, ut inquit Philo, veluti ex solitariis sola Turtur delecta, quæ in eo avium genere, nulli omnes antecellit ingenio. Neque temere Davides advolandi desiderio succensus, ut fere periculum eximeret, pennas sibi dari cupit, ut instar Columbæ volare possit. Psalm. 55. Columbam ponit, non Aquilam, non Accipitrem, longe fortiores, impetuosioresque alites, nempe quia eadem est prædita mansuetudine, tractabilitateque & simplicitate, qua Rex ipse insigniter pollebat. Puritatis hujus meminere etiam auctores Græci, quin & osculorum, propter quæ sit Veneti dedicata, & quod ea de causa Diis adoleretur, quod fel in interioribus haudquaquam habeat.

TREPIDATIO. CAP. XI.

Illud autem vulgatissimum est hieroglyphicum, Columbam pro trepidatione ponere: nam & nomen illi apud Græcos *τρήμων* hoc idem significat, à *τρέω* enim deducitur, quod trepidare est. Et Poetæ tam Græci quam Latini passim in pavidis hanc usurpant comparisonem, ut Homerus, *αἰὲρ βῆδον τρήμωνι πελάσιν ἰθὺαβ' ὄμοισι.*
Ha pavida gressu similes abiire columbis.
Quam similitudinem Maro ita transtulit,
Præcipientes atque tempestate columbae.
Etymologici enim *τρήμων* paronymon, non epitheton Columbæ ponunt.

SALUBRITAS. CAP. XII.

Æterum, quamvis aliqua det impietatis exempla, nihilo secius inter animalia maxime pure recensetur: propterea quod persuasum est eam carere bile, ut dictum, morbosaque & pestilenti quantumlibet tempestate fervente, qui non alia quam earum carne vescatur, contagio ejusmodi non contaminari. Quare si pestis unquam debacchari cepisset, nihil aliud in obsonium Regibus comparabatur, quam ex Columba: quamvis Diodorus Vitulum alioqui & Anserem simplicem tantum, eorum cibum fuisse contendit. Sane Florentinus lib. de Re rustica: pullos columbarum necessarios esse dicit iis, qui vires à morbo recolligunt.

MEDICINA PETITA A DIIS. CAP. XIII.

Cum vero aliquem, medicina ab aliquo Deorum præmonstrata, à morbo convaluisse ostendere voluissent, Columbam, vel, ut scribunt alii, Palumbem (nam hæc etiam in auguriis aliquando confunduntur) lauri ramusculum rostro gestantem exprimebant. Ales enim ea quotiens ægrotae caperit, lauri folio decerpto sibi ipsa medetur. Neque vero palumbes tantum, sed & Gracula, Meralis & Perdices lauri folio annuum fastidium purgant. Corvus quoque occiso Chamælaonte, qui etiam victori nocet, lauro infestum virus extinguit. Unde dicitur frequenter apud Græcos, *Scipionem laureum gestare*, de iis, qui in aliquas insidias lapsi vitæ periculum feliciter evaserint. Medicinam autem multifariam ab oraculis petere antiquorum mos fuit, & suis quoque temporibus petitam memorat Plinius. Illi enim quotiens graviore aliquo morbo correpti essent, soliti erant in travis aut sacris locis deponi operientes vel oracula, vel somnia, quibus quid ad sanitatem faceret, edocerentur. Præterea non contemnenda fuit veterum opinio, quam Herus sequitur, morbos ad Deorum immortalium iram referre meritoque ab eisdem opem potere necessarium esse. Philon Medicus Pharnac.

Nidam *τρήμων*
eius colum-
ba timide.
Hom. Odyss.
μ. vers. 63.
Timidam
columbam,
Marullus.
Trepidus ur-
gere colum-
bas. Ovid. 5.
Metam. O-
dyss. μ.
Æneid. 1.3.
Carnu Co-
lumbina
visus.

Columba
herba qua
vocatur
Helsus pur-
gatur. Plin.
lib. 8. cap. 127.
Plin. lib. 8.
Proserbium
Græcorum
Da Phinlo
Phoçō
Auctor Sui-
das